

Universitets- og Bygningsstyrelsen

DM sagsnr. 10-8769

Videnskabsministeriet

19. januar 2011

att. Helga Øregaard Dam

heo@ubst.dk / ubst@ubst.dk

Vedr. høring om ændring af Universitetsloven (udviklingskontrakter) – sagsnr. 10-099654

DM (Dansk Magisterforening) kan støtte det overordnede formål om, at udviklingskontrakter i fremtiden skal omhandle særligt prioriterede områder og ikke skal dække universiteternes samlede virksomhed.

Når det så er sagt, er det stadig DM's opfattelse, at den samlede mængde af centrale styringsredskaber for ministeriet er for stor, når hensyn tages til, at universiteterne ifølge universitetsloven er selvejende institutioner, som bl.a. har til opgave at værne om forskningsfrihed m.v.

Det må følge heraf, at universiteternes udviklingskontrakter med ministeriet må bygge på universiteternes egne prioriteringer og udviklingsplaner, og at ministeren ikke via udviklingskontrakterne skal have en ligeværdig mulighed for at stille politisk bestemte krav til universiteterne om enten forskning og uddannelse i snævre, aktuelle problemstillinger, som ikke nødvendigvis bringer den samlede samfundsmæssige vidensbase fremad, eller krav om en specifik udviklingsretning, som måske ikke er i overensstemmelse med universitetets egne fagligt begrundede udviklingsplaner.

Hvis ministeren tildeles lovmæssig hjemmel til i udviklingskontrakten at stille krav til det enkelte universitet, må det i det mindste følges af en reduktion i de øvrige ministerielle styringsmekanismer for at lovforslaget ikke skal få den modsatte virkning end den tilsigtede.

På denne baggrund til DM foreslå, at lovændringen formuleres som følger:

"Stk. 8. Bestyrelsen indgår udviklingskontrakt med ministeren. Udviklingskontrakten tager udgangspunkt i universitetets strategiske udviklingsplaner og kan omfatte alle dele af universitetets virksomhed. Udviklingskontrakten skal omfatte mål for de aktiviteter og indsatser, der af universitetet tillægges særlig vægt."

Da udviklingskontrakten må anses for at have en væsentlig betydning for universitetets udvikling, må det være et af de "væsentlige områder", som bestyrelsen i et tidligere ændringsforslag til loven, skal sikre ansatte og studerende medbestemmelse om.

DM vil derfor foreslå, at der i det mindste i bemærkningerne til loven gøres eksplicit opmærksom på bestyrelsens forpligtelse til at give medarbejdere og studerende medbestemmelse i forhold til beslutningerne på universitetet om udviklingskontrakten.

Men hvis den i det foreliggende udkast foreslåede formulering af lovændringen vedtages endeligt, må DM gå ud fra, at ministeren vil anvende sin nye kompetence til at stille krav til det enkelte universitet om, at de studerende og medarbejderne skal have medbestemmelse hvad angår udviklingskontrakten. Idet DM også støtter principperne om åbenhed, må det endvidere antages, at det enkelte universitets model for medbestemmelse lægges åbent frem, således at man kan bedømme omfanget af medbestemmelse og der kan tilvejebringes en mulighed for gensidig udveksling af best practice på dette område.

Afslutningsvist er det DM's opfattelse, at også andre ændringer end de økonomiske forudsætninger bør kunne give anledning til en anmodning om genforhandling af kontrakten. F.eks. kunne et forskningsmæssigt gennembrud medføre et ønske om ændring af den faglige og forskningsmæssige profil, som fremgår af udviklingskontrakten.

Med venlig hilsen

Ingrid Stage